

да ви нахраня. Ще ви приготвя млѣко. Идете! А той — убилъ го Господь . . .

Воиницитѣ изненадано погледнаха бабата и отидоха да плѣнятъ стражаритѣ. А тя се прѣкръсти и дигна очи къмъ небето:

— Прости, Кольо, прости, чедо мое! И той има стара майка. И той е човѣкъ, и само Богъ може да го накаже.

И влѣзе въ кѣщи да приготви закуска за уморенитѣ, гладни войници.

Владимиръ Сисъ.

Кога ли?

Ахъ, кога ли на войната
Ще настане край веднажъ,
Та въвъ кѣщи отъ борбата
Да се върне татко нашъ?

И кога ли съсъ другари
Ще играя веселъ пакъ?
На учительтъ ми стари
Пакъ ще видя погледъ благъ?

Ти, всесилни Боже вѣчни,
Що живѣешъ въ свѣтъль рай,
Чуй молбитѣ ми сърдечни —
На войната тури край.

Йорланъ Земенски.

